

1. En elev fornærmer tyskerne.

Peter Pallesen skrev i sommeren 1945 dette brev til rektor Galster til dennes bog om Aalborg Katedralskole under besættelsen, hvori han fortæller, hvordan han kom til at fornærme besættelsesmagten i april 1941.

Brevet opbevares på Aalborg Katedralskole.

Hr. Rektor Galster

(...)

Jeg rejste med Toget til Skole og passerede saaledes daglig paa Vejen fra Banegaarden til Skolen Birks Hotel, hvor Tyskerne holdt til. Foran Bygningen vajede Hagekorsflaget, en Vagtpost paraderede, og Soldaterne kom og gik. Alt sammen stod det for mig som Danmarks Besættelse i en Nøddeskal, og jeg harmedes hver Dag over Synet.

Episoden fandt Sted en Dag efter Skoletid. Jeg skulde købe Skraatobak til en Landmand derhjemme og gjorde dette paa Hjørnet over for Petersens Bachs Vaabenforretning. Paa Vejen herfra til Banegaarden kom jeg derfor ganske naturligt forbi Birks Hotel.

Jeg gik alene, og jeg husker ikke, hvad jeg tænkte paa. Da jeg imidlertid naaer til Hjørnet og ser ”Besættelsen”, fylder den mig paany med Afsky, og jeg maa have Udløsning.

Jeg spytter med et Pøj! Vagtposten standser mig og fører mig for Kommandanten. Herfra bliver der sendt Bud efter det danske Politi og senere kommer Forhørene.

Hvilke Følelser, der drev mig, kan jeg efter saa lang Tid ikke bestemt analysere. Det hele var en langsom, stærk Opladning, der maatte have Udløsning, og dette skete ganske impulsivt – uden forudgaaende Planlægning og uden Tanke for Følgerne. Først da jeg stod for Kommandanten, var jeg rigtig klar over, at det var en alvorlig Historie; men til Trods herfor var jeg godt tilpas. En mærkelig Fornemmelse, som jeg husker ganske tydeligt.

Jeg ønsker, at der ikke bliver gjort for meget ud af det. Jeg gjorde jo kun det, som alle mine Kammerater havde Lyst til, men de beherskede sig bedre.

Venlig hilsen

Peter Pallesen

2. Tyskernes reaktion på fornærmelsen

Tyskerne tog Peter Pallesens fornærmelse meget alvorligt. Rektor Galster fortæller i sin bog om besættelsestiden om det videre forløb i sagen. Aalborg Katedralskole under besættelsen, Aalborg 1945, side 16

Det varede tre Maaneder inden Dommen faldt; efter Sigende herskede der Uenighed mellem en mildere Retning, der ønskede Sagen afgjort med en Undskyldning, og en strengere, der vilde have Synderen anklaget og fængslet. Til sidst sejrede den mildere (det kunde altsaa endnu ske!), og han blev beordret til — i Overværelse af Skolens Rektor, sin Klasselærer og sin Fader — at gøre en Undskyldning hos den stedlige Kommandant.

Men i Skrivelsen fra det tyske Riges Befuldmægtigede til Udenrigsministeriet (17.6.1941) tilføjes det: „Det tyske Riges Befuldmægtigede holder det iøvrigt for sin Pligt at henvise til, at den tyske Værnemagt ved en Gentagelse af slige eller lignende Tilfælde, som Lærerne skønnes at være Skyld i (die auf eine Pflichtversäumnis der Lehrerschaft schliessen lassen), vil fordre, at Skolen lukkes"